

Παναγία, Βροντή η τους εχθρούς καταπλήττουσα (Δρ Χαραλάμπης Μ. Μπούσιας, Μέγας Υμνογράφος της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Η Παναγία Παρθένος υπήρξε ανέκαθεν για τους ευσεβείς Χριστιανούς η ετοίμη προστασία, η παραμυθία, το καταφύγιο, η χαρά, η θεία προς τον Υιό της και Θεό μας πρέσβειρα. Για εμάς, το ευλογημένο γένος των Ελλήνων υπήρξε, υπάρχει και θα υπάρχει η «ακαταίσχυντος προστασία» η «υπέρμαχος στρατηγός», ο «πύρινος στύλος» που φώτισε και φωτίζει, που οδήγησε και οδηγεί όλο το Ρωμαϊκό γένος στο δρόμο του θριάμβου και της δόξης, στο δρόμο της μέσα από περιπέτειες ειρήνης και προόδου, στο δρόμο της σωτηρίας. Η Παναγία μας είναι αυτή που συνοδοιπόρησε μαζί μας στη διαδρομή των αιώνων και μας προστάτεψε από τους επίβουλους εχθρούς μας. Είναι η «βροντή η τους εχθρούς καταπλήττουσα», η αστραπή και ο κεραυνός που κατακεραυνώνει τους επιβούλους της ελευθερίας και ανεξαρτησίας μας, όλους αυτούς που πολεμούν κάθε πιστό στο Ευαγγέλιο του μεγαλοδύναμου Υιού της.

Δεν εκδικείται τους εχθρούς μας η Παναγία μας, αφού είναι γεμάτη από αγάπη. Η δικαιοσύνη, όμως, του Υιού της επιβάλλει την παραδειγματική τους ταπείνωση, γιατί με τις άνομες, τυραννικές και πολεμικές τακτικές τους πολλά δεινά επισώρευσαν και επισωρεύουν στο πιστό Ορθόδοξο πλήρωμα. Με τη θεία της σκέπη η Παναγία μας προστατεύει το γένος μας, το ταλαιπωρημένο από τις άγριες επιθέσεις αυτών που επιζητούν να το υποδουλώσουν, να το εξαφανίσουν από προσώπου γης. Προστατεύει το δίκαιο, προστατεύει τους ειρηνοποιούς, αφού ουδέποτε οι Έλληνες πολέμησαν με επεκτατικές βλέψεις. Έχοντας στο νου τη ρήση του Αγίου Ιωάννου της Κλίμακος «Ιησού ονόματι μάστιζε πολεμίους» οι Έλληνες προβάλλοντας το Σταυρό του Υιού της Παναγίας μας, το σημείον του «εν τούτω νίκα» και ζητώντας τη μεσιτεία της συντηρούσαν και συντηρούν την ελευθερία τους και την εδαφική τους ακεραιότητα.

Ολόκληρος ο ιστός της Ρωμηοσύνης, έχει υφανθεί γύρω από την προστασία και σκέπη της Θεοτόκου. Γι' αυτό ο ευσεβής λαός μας δείχνει ιδιαίτερη ευλάβεια στην Υπέρμαχο Στρατηγό μας, την Κυρά των Αγγέλων, και η ευλάβεια αυτή εκφράζεται με την αυθόρμητη επίκληση του ονόματός της, «Παναγία μου», στην ώρα του κινδύνου. Εκφράζεται επίσης με την πλούσια καλλιεπή υμνολογία και την πλούσια εικονογραφία. Η Ακολουθία των Χαιρετισμών είναι η πιο προσφιλής Ακολουθία των Ρωμηών που την παρακολουθούν μικροί και μεγάλοι με κατάνυξη θυμίζοντάς μας τη σωτηρία από τους εχθρούς της Βασιλεύουσας του Βυζαντίου. Ο Ελληνικός

Ορθόδοξος λαός βλέπει πάντοτε με σεβασμό τη γαλήνια και πονεμένη μορφή της Παναγίας μας και το υπερύμνητο πρόσωπό Της βρίσκεται βαθύτατα ριζωμένο στην εθνική και πνευματική μας παράδοση. Δεν είναι τυχαίο ότι ονομάζουμε την Παναγία μας «Νικοποιοί», «Πολεμίστρα», «Ελευθερώτρια», «Αγία Σκέπη» και «Πατριδοφιλούσα».

Η τιμή όλων των Ρωμηών προς την Θεοτόκο είναι πάντα συνυφασμένη με την εθνική και Ορθόδοξη ύπαρξή μας. Σε αυτήν εκφράζουμε στη διαδρομή του χρόνου, στις δοκιμασίες και στις πικρίες, στην ανελέητη προσφυγιά, στην αιματηρή αιχμαλωσία και υποδούλωση, την καρτερία και την ελπίδα.

Η Υπεραγία Θεοτόκος είναι η Παναγία του Γένους των Ορθοδόξων που έγινε ύμνος, δύναμή μας και απαντοχή, ζωντανή και ενεργή ελπίδα. Στις κρίσιμες ώρες της ιστορίας του Ελληνισμού, όταν ως έθνος περνούσαμε από την τροχιά των δακρύων, των συμφορών και του πόνου, στην Παναγία καταφεύγαμε. Αυτή φώτιζε τη νύχτα της αγρυπνίας μας και της προσδοκίας της απελευθέρωσης από τα δεσμά της πικρής σκλαβιάς. Αυτή μας φωτίζει και σήμερα να πορευόμαστε σωστά στο δρόμο της ελευθερίας και μας σκεπάζει από το πλήθος των εχθρών που μας περιβάλλει.

Στην εθνική μας ιστορία η Παναγία απέβη δύναμη συνοχής του Γένους και πηγή εμπνεύσεώς του σε όλους τους εθνικούς απελευθερωτικούς αγώνες. Είναι η «δύναμη δι' ης εχθροί καταπίπτουσι», είναι η «βροντή η τους εχθρούς καταπλήττουσα». Η λατρεία μας, γράφει ο πεζογράφος Σπύρος Μελάς, είναι υφασμένη με αυτή την εθνική μας ύπαρξη. Έτσι, αλλοίμονό μας αν λησμονήσουμε τις απ' αιώνος ευεργεσίες της προς το γένος μας το Ορθόδοξο, το γένος των Ρωμηών. Η λησμονιά αυτή θα μας οδηγήσει στην απομάκρυνση της χάριτός της και της σκέπης της, που μοιραία θα μας φέρει στα πρόθυρα της καταστροφής.